

bing ikke finder Sted. Hvad Realiteten angaaer, da skal jeg bemærke, at naar det hedder, at vedkommende Ciere skulde have fuldstændig Erstatning, da hører ikke med dertil, at de skulde have Erstatning for den Værdiforsøgelse, som Fremtiden kunde medføre med Hensyn til deres Eiendomme.

Madvig: Jeg troer, at man skal erstatte den Værdiforsøgelse, der ganske naturligt vil indtræde og uden at Expropriation er nødvendig. Jeg troer, at Sagen er fremstillet væsentlig correct af min Sidemand tilvenstre (Andræ). Jeg er overbevist om, at Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning tilhører Rigsraadet, og det have vi ikke noget at gjøre med. Men naar der forelægges en Expropriationslov, som staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning eller ikke, troer jeg, at det er billigt, naar Kongerigets lovgivende Magt siger, at den ønsker at vide, under hvilken Forudsætning den vedtager denne Lov, da dette kan have Indflydelse paa Expropriationsvilkårene. Der er to Veie at gaae; enten kan Monarchiets lovgivende Magt først have afgjort Sagen og derefter komme med Expropriationsloven, eller man kan først komme med Expropriationsloven her, og derefter kan Rigsraadet tage sin Beslutning i Sagen, men saa maa Expropriationsloven blive betinget, fordi det foregaaende Spørgsmaal ikke er bevaret. Forresten synes jeg, at der tilbeels er givet en Oplysning, hvorved det er udtalt — ikke saaledes som den ærede Rigsdagsmand tilhøre (Behmann) antydede, men paa en anden Maade — at denne Lov blev dødfødt, hvis ikke Rigsraadet gaaer ind paa disse Forudsætninger. Thi det forekommer mig, at den høitæredede Minister sagde, at Kjøbenhavns nuværende Befæstning ikke vilde blive opgivet, naar der ikke kom noget Andet istedet. Men som sagt, jeg troer, at som Sagen nu staaer, hvor man har bestemt Expropriationsvilkårene efter visse Forudsætninger, bør det udtrykkelig siges i Loven, under hvilken Forudsætning den er givet. Skulde Monarchiets lovgivende Magt i Forbindelse med Monarchiet komme til et andet Resultat, maa der forelægges en ny Expropriationslov.

Ordføreren: Jeg ønsker blot, at det maa blive klart for den høitæredede Indenrigsminister, at det var sjelden urigtigt hørt af ham, hvad han troede at have hørt. Jeg er en for gammel Deeltager i saadanne Forhandlinger til at falde paa at sige, at Ministerens Forslag var illoyalt. Dette Udtryk vilde jeg ikke have brugt, og naar den høitæredede Indenrigsminister faaer at see, hvad der er sagt, vil han see, i hvilken Grad han har hørt feil. Hvad jeg gjentager er, at jeg finder Ministerens Forslag ubilligt, uretfærdigt og stridende mod Grundloven, og at jeg har været høist forbauset over den Maade, hvorpaa Forslaget er kommet frem, idet der ikke i Motiverne til Loven var et Ord om, at denne Forandring fandt Sted, idet der ikke paa nogen mig bekjendt Maade var givet den allermindste Underretning om, at der under den forskjellige Redaction af den sidste Paragraph skjulte sig en saadan Forandring af Sagen, at, om end ikke Ministeren vilde modsætte sig Sagen, hvis den af Udvalget foreslaaede Endring skulde gaae igjennem, han saa dog idetmindste for sin Person — og det er jo af megen Betydning — vilde finde sig opfordret til at stemme imod Loven. Hvis der ved en saadan Endring skulde være foregaaet en saadan Forandring af Sagens Stilling, saa forekommer det mig, at det havde været ønskeligt, at den var blevet strax fremhævet og gjort til Gjenstand for en omhyggelig Motivering. — Det er Alt, hvad jeg i denne Sag har tilladt mig at udtale.

Indenrigsministeren ad interim: Følelsen er, at den ærede Ordfører betragter Commissionens Forslag, der følger med som Bilag, som det egentlige Lovforslag. Jeg har ikke motiveret den Endring, som jeg har tilladt mig at gjøre i Commissionens Forslag, fordi jeg ansaae det for Noget, der fulgte af sig selv. Naar det blev sat frem, vilde man see, hvor aldeles hensigtsmæssigt det er at udelade af Loven, hvad der ikke vedkommer den, og indskrænke sig til, hvad der vedkommer den. Der kunde gjerne i Motiverne været søiet de Par Ord til: „Da Fæstningsværkernes Anlæg ikke vedkommer Spørgsmaalet, men kun Fæstningsvoldenes Redleggelse, har man anseet det for rettest at gjøre